

[Undervisningsministeren.]

ninger vedrørende folkeskolen og andre skoleformer — så ser man, at man nu i disse år lægger vældig vægt på at lære eleverne, hvordan de selv lærer, hvordan de tilegner sig viden, og det er det, vi skal noget længere frem med. Så tror jeg også den følelse vil fortage sig, som jeg ved mange har ved mødet med det, vi kalder det frie studium.

Damsgaard: Jeg vil gerne gøre finansministeren den indrømmelse, at det er lettere at kritisere det gale end at gøre det rigtige, men det må være oppositionens ret at kritisere, når vi synes, der er noget galt, ligesom det må være regeringens pligt at føre en fornuftig økonomisk politik; ellers bliver den udsat for kritik.

Det kan vel samles til sidst her om to punkter. Der er spørgsmålet om merværdiskatten og spørgsmålet om, hvorvidt vi har fået det rigtige svar på, hvad regeringens vurdering af vor økonomiske bæreevne er. Jeg har forstået det således efter pressemeddelelser — og også efter udtalelser fra finansministeren — at ministeren var stærkt inde på, at vi skulle have denne merværdiskat, og det, jeg har spurgt om, var, om han ikke var blevet svækket i den tro. For jeg har hørt citeret, at den svenske finansminister har sagt — nu burde jeg kunne tale svensk; det kan jeg ikke — at jo mere han læste om merværdiskatten, jo mere betænkelig blev han ved den. Jeg vil ikke tage stilling til merværdiskatten her, men jeg ville gerne høre, om talsmanden for den, den højtærede finansminister, ikke var blevet lige så betænkelig ved at studere spørgsmålet.

Jeg kan ikke være helt enig i, at vi har fået et svar på, hvad regeringens vurdering af, hvor meget der er til rådighed til yderligere indkomstforøgelse i foråret, er. Er der mere end den pristalsstigning, der kommer? Det er egentlig det, alle har krav på at få at vide om regeringen mener. Vi har nok hørt, hvad andre vise og måske mindre vise har sagt, men regeringen må også have gjort sig sine tanker og foretaget en vurdering af situationen, og det er denne vurdering, jeg har prøvet på at få trukket frem her for offentligheden. Er der noget at fordele yderligere i indkomst til foråret?

(Kort bemærkning).

Thestrup: Jeg er naturligvis enig med den højtærede undervisningsminister i, at vi ikke skal have forskningspause. Jeg ville kun bede den højtærede minister om, at man også på dette område havde opmærksomheden henvendt på at søge at undgå fejlinvesteringer, og det forstår jeg at den højtærede minister allerede med det, han meddelte herom, har rettet opmærksomheden på.

Den højtærede minister er jo ligesom jeg stærkt interesseret i nordisk samarbejde, og jeg vil derfor bede den højtærede minister om at overveje, om der ikke var mulighed for inden for forskningen ved et nordisk samarbejde ikke alene at få visse besparelser, men måske også at opnå en større forskningsmæssig effektivitet.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen citerede nogle udtalelser, jeg tidligere havde fremsat ved behandling af finanslovsforslag. Jeg vil gerne bede det ærede medlem om at læse lidt videre end dertil, hvor han standsede, så vil han se, at der i alt fald absolut ingen uoverensstemmelse var mellem det, jeg sagde dengang, og det, jeg sagde i går.

Finansministeren (Poul Hansen): Må jeg sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at jeg har i hvert fald ikke hørt den svenske finansminister sige, at jo mere han læste om merværdiskatten, jo mere betænkelig blev han. Jeg kan for mit eget vedkommende sige, at jeg er i hvert fald ikke nået så langt frem i læsningen, at jeg er begyndt at blive betænkelig af tekniske grunde. Mine betænkeligheder ligger måske, hvis de er der, på et lidt andet felt.

Med hensyn til indkomststudviklingen har det ærede medlem fået det svar, han kan få.

Mohr Dam: Det er et vældigt beløb i forhold til folketallet, som der er tale om i nærværende forslag til finanslov for Danmarks rige. Imponerende, at befolkningen kan klare det samtidig med at opretholde en levestandard, der er en af de højeste i verden! Så store forpligtelser for den enkelte over for fællesskabet kunne ellers forskrække og tage piften fra én; men det gør de åbenbart ikke, tværtimod. Så dybt går den enkeltes